

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจและสังคมของไทย ตั้งแต่หลังปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นต้นมา วิถีชีวิตของประชาชนต้องเปลี่ยนไป ประชาชนในสังคมเสื่อมศรัทธาในภาครัฐทั้งในเรื่องการบริหารงาน และการทุจริตประพฤติมิชอบ^๑ คำว่า Good Governance หรือ ธรรมาภิบาล เป็นคำที่ถูกสร้างขึ้นต่อเนื่องจากแนวคิดเรื่องประชาธิปไตย (Democracy) และประชาสังคม (Civil Society) โดยธนาคารโลก ในปี ๑๙๙๙ ภายใต้ฐานคิดที่ว่า ปัญหาการพัฒนาเศรษฐกิจและความยากจนของประเทศกำลังพัฒนา ส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและความไร้ประสิทธิภาพในการบริหารงานของภาครัฐซึ่งทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ^๒

การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good governance) หรือ ธรรมาภิบาล จึงนับเป็นมิติของกระบวนการทัศน์ใหม่ของการบริหารงานภาครัฐ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การเน้นบทบาทของผู้บริหารงานภาครัฐในฐานะที่เป็นผู้ให้บริการที่มีคุณภาพสูง ตามที่ประชาชนต้องการ สนับสนุนให้เกิดความเป็นอิสระในการบริหารงานแต่ละระดับมากขึ้น การบริหารงานอย่างโปร่งใส มีคุณภาพด้วยระบบ “ธรรมาภิบาล” จึงเป็นหัวใจสำคัญยิ่งของทุกองค์กร ที่ต้องอาศัยการปรับตัวและเตรียมความพร้อมของประชาชนและผู้บริหารในทุกระดับ^๓ เป็นไปตามหลักรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ตามมาตรา ๗๘ (๔) ระบุว่า พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ^๔

^๑ เกษมศรี จาตุรพันธ์, “การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับธรรมาภิบาลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุททาสคร”, *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๔) , หน้า ๑.

^๒ โกวิทย์ พวงงาม, *ธรรมาภิบาลท้องถิ่นว่าด้วยการมีส่วนร่วมและความโปร่งใส*, (กรุงเทพมหานคร : มิสเตอร์ก๊อบบี้, ๒๕๕๓), หน้า ๒๓-๒๔.

^๓ ไชวัฒน์ คำชูและคณะ, *ธรรมาภิบาล*, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์น้ำฝนจำกัด, ๒๕๔๕), หน้า ๒๕.

^๔ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐, *ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔*, ตอนที่ ๔ ก (๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐), หน้า ๒๒.

หลักธรรมาภิบาลดังกล่าว หากเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักพระพุทธศาสนาเพื่อ
การนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารที่จะนำไปสู่การบริหาร การปกครองที่ดีได้นั้น หลักพระพุทธศาสนา
สามารถสรุปได้เป็น ๓ หลัก คือ หลักการบริหารตน หลักการบริหารคน และหลักการบริหารงาน

หลักการบริหารตน ประกอบด้วย

๑) บริหารตนด้วยหลักสุจริต ๓ โดยพระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ว่า “ผู้ประกอบด้วยธรรม ๓
ประการ พึงทราบว่าเป็นบัณฑิต ธรรม ๓ ประการ เป็นไฉน คือ กายสุจริต ๑ วาจาสุจริต ๑ มโนสุจริต ๑
ภิกษุทั้งหลาย บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม ๓ ประการนี้แล พึงทราบว่าเป็นบัณฑิต”^๕ กล่าวคือ ผู้บริหาร
ต้องมีความประพฤติดี ประพฤติชอบตามหลัก ๓ ประการ ได้แก่ (๑) กายสุจริต คือ ความสุจริตทางกาย
(๒) วาจาสุจริต คือ ความสุจริตทางวาจา (๓) มโนสุจริต คือ ความสุจริตทางใจ

๒) บริหารตนด้วยหลักเบญจศีล^๖ กล่าวคือ เป็นผู้มีความประพฤติชอบทางกาย และวาจา
การรักษากาย วาจาให้เรียบร้อย การรักษาปกติตามระเบียบวินัย ข้อปฏิบัติในการเว้นจากความชั่ว
การควบคุมตนให้ตั้งอยู่ในความไม่เบียดเบียน (๑) ปาณาติปาตา เวรมณี เว้นจากการปลงชีวิต เว้นจาก
การฆ่า การประทุษร้าย (๒) อทินนาทานา เวรมณี เว้นจากการถือเอาของที่เขามิได้ให้ เว้นจากการลัก
ขโมย โกง ละเมิดกรรมสิทธิ์ ทำลายทรัพย์สิน (๓) กาเมสุมิฉจจารา เวรมณี เว้นจากการประพฤติดี
ในกาม เว้นจากการล่วงละเมิดสิ่งที่ผู้อื่นรักใคร่หวงแหน (๔) มุสาวาทา เวรมณี เว้นจากการพูดเท็จ
โกหกหลอกลวง (๕) สุราเมรยมัชชปมาทัฏฐานา เวรมณี เว้นจากน้ำเมาคือสุราเมรัย อันเป็นที่ตั้งแห่ง
ความประมาท เว้นจากสิ่งเสพติดให้โทษ

๓) บริหารตนด้วยมรรคมงคล ๘^๗ ได้แก่ (๑) สัมมาทิฎฐิ คือ มีปัญญาเห็นชอบ (๒) สัมมา
สังกัปปะ คือ มีความดำริชอบ (๓) สัมมาวาจา คือ พูดจาชอบ มีเหตุมีผล (๔) สัมมากัมมันตะ คือ ทำการงาน
ชอบ มีอาชีพสุจริต (๕) สัมมาอาชีวะ คือ เลี้ยงชีวิตชอบ (๖) สัมมาวายามะ คือ มีความพากเพียรชอบ (๗)
สัมมาสติ คือ มีความระลึกชอบ (๘) สัมมาสมาธิ คือ มีความตั้งใจมั่นชอบ

หลักการบริหารคน หรือการปกครองผู้นั้น ผู้ปกครอง และนักบริหาร จะต้องรู้จักหรือมี
ความรอบคอบรู้เกี่ยวกับคนร่วมงานหรือผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชา ก่อนว่าใครมีความสามารถในด้าน
ใด เพื่อจะใช้คนให้เหมาะสมกับงาน ในทางพระพุทธศาสนาได้ยึดถือหลักความยุติธรรม ความถูกต้องและ
หลักที่จะนำมาปฏิบัติเพื่อยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้ใต้ปกครองไว้ ด้วยหลักพรหมวิหาร ๔ หมายถึง ธรรม
ประจำใจของผู้ประเสริฐหรือผู้มีจิตใจยิ่งใหญ่กว้างขวาง ดุจพรหม^๘ ได้แก่ (๑) เมตตา คือ ความปรารถนาดี
มีไมตรี ต้องการช่วยเหลือให้ทุกคนประสบประโยชน์และความสุข (๒) กรุณา คือ อยากช่วยเหลือผู้อื่น
ให้พ้นจากความทุกข์โศกใจที่จะปลดปล่อยบำบัดความทุกข์ยาก เดือดร้อน ของคน และสัตว์ทั้งปวง (๓)
มุทิตา ความเบิกบานพลอยยินดี เมื่อเห็นผู้อื่นอยู่ดีมีความสุขก็มีใจแช่มชื่น เบิกบานเมื่อเห็นเขาประสบ
ความสำเร็จองอาจยิ่งขึ้นไป ก็พลอยยินดีบันเทิงใจด้วย (๔) อุเบกขา ความมีใจเป็นกลาง คือ มองตาม
ความเป็นจริงโดยวางจิตเรียบสม่ำเสมอ มั่นคงเที่ยงตรงดุจตราขึง มองเห็นการที่บุคคลจะได้รับผลดีหรือ
ชั่วสมควรแก่เหตุที่ตนประกอบ พร้อมทั้งจะวินิจฉัย วางตน และปฏิบัติไปตามความเที่ยงธรรม

^๕ อง. ตีกก. (ไทย) ๒๐/๔๔๑/๙๖.

^๖ ที.ปา (ไทย) ๑๑/๒๘๖/๒๔๗, ๐.ง.ปญจก. (ไทย) ๒๒/๑๗๒/๒๒๗, ๐.ภ. วิ. (ไทย) ๓๕/๙๔๒/๕๙๖.

^๗ ที.ม. (ไทย) ๑๐/๒๒๙/๓๔๘; ม.ม. (ไทย) ๑๒/๑๔๙/๑๒๓.

^๘ ที.ม. (ไทย) ๑๐/๑๘๔/๒๒๕, ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๒๒๘/๒๓๒.

หลักการบริหารงานด้วยการสร้างความรักใคร่ ประองตอง สามัคคีด้วยหลักสังคหวัตถุ ๔ ประการ ดังสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสไว้ในสังคหวัตถุสูตร ว่า “การให้ทาน การพูดจาไพเราะ การประพฤติตนให้เป็นประโยชน์ในโลกนี้ความเป็นผู้มีตนสม่าเสมอในธรรมทั้งหลายนั้นตามควร”^๙ หลักสังคหวัตถุ ๔ ประกอบด้วย (๑) ทาน หมายถึง การให้ คือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ แบ่งปัน ช่วยเหลือ กันด้วยสิ่งของตลอดถึงให้ความรู้และแนะนำสั่งสอน (๒) ปิยวาจา หรือ เปยยวัชชะ หมายถึง วาจาเป็นที่รัก วาจาพูดดีมีน้ำใจ หรือวาจาซาบซึ้งใจ คือกล่าวคำสุภาพไพเราะอ่อนหวานสมานสามัคคี ให้เกิดไมตรีและความรักใคร่นับถือ ตลอดถึงคำแสดงประโยชน์ประกอบด้วยเหตุผลเป็นหลักฐานจูงใจให้นิยม ยอมตาม (๓) อติถรียา หมายถึง การประพฤติประโยชน์ คือ ขวนขวายช่วยเหลือกิจการ บำเพ็ญสาธารณประโยชน์ตลอดถึงช่วยแก้ไขปรับปรุงส่งเสริมในทางจริยธรรม (๔) สมานัตตตา หมายถึง ความมีตนเสมอ คือ ทำตนเสมอต้นเสมอปลาย ปฏิบัติสม่าเสมอกันในชนทั้งหลาย และเสมอในสุขทุกข์โดยร่วมกันรับรู้ร่วมแก้ไข ตลอดถึงวางตนเหมาะสมแก่ฐานะภาวะบุคคล เหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม ถูกต้องตามธรรมในแต่ละกรณี^{๑๐} ในคุณธรรมทุกหมวดที่ใช้ในการบริหารตน บริหารตน และบริหารงานนั้น จะต้องนำไปบริหารตนก่อนแล้วจึงจะนำไปบริหารคนและบริหารงานในภายหลัง ด้วยว่าความสามารถในการที่จะบริหารคนหรือบริหารงานนั้นเริ่มต้นมาจากการบริหารตนทั้งสิ้น

ส่วนในหลักการบริหารงานองค์การ ตามหลักทฤษฎีมีการกำหนดหลักสายการบังคับบัญชา (Hierarchy or Chain of command) เป็นเรื่องที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาในลักษณะที่เป็นการกำหนด การกำกับควบคุมการดำเนินงานในองค์การโดยการกำหนดตำแหน่งที่มีอำนาจบังคับบัญชาตามลำดับชั้นในองค์การ มีระดับสูงต่ำลดหลั่นกันไป^{๑๑} ในสายการบังคับบัญชาของระบบบริหารงานส่วนราชการ เป็นรูปแบบการใช้อำนาจตามกฎหมาย (Legal Domination) การใช้อำนาจของผู้บริหารตั้งอยู่บนรากฐานของตัวบทกฎหมาย ผู้ใต้บังคับบัญชาจำเป็นต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งเพราะการดำรงตำแหน่งอย่างชอบธรรมตามกฎหมาย มีกฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนกำหนดไว้โดยกฎแห่งลำดับชั้นอย่างเคร่งครัด ซึ่งองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้ อาจส่งผลให้เกิดความยุ่งยากในการบริหารและขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานได้

องค์การตำรวจ เป็นองค์การที่มีขนาดใหญ่และมีความสำคัญอย่างยิ่งในระดับชาติ มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและความเป็นปกติสุขของสังคม หากการปฏิบัติงานของตำรวจขาดประสิทธิภาพและไม่ถูกต้อง ย่อมก่อให้เกิดผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อประชาชนและเกิดความสูญเสียในด้านทรัพยากรที่รัฐต้องจัดสรรให้^{๑๒} ดังนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดีภายใต้หลักธรรมาภิบาล ๖ หลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส

^๙ อด.จตุกก. (ไทย) ๒๑/๓๒/๕๑.

^{๑๐} อด. จตุกก. (ไทย) ๒๑/๓๒/๕๑. ดูรายละเอียดในพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑), หน้า ๑๔๓.

^{๑๑} ยงยุทธ เกษสาคร, การวางแผนและนโยบายทางด้านทรัพยากรมนุษย์, พิมพ์ครั้งที่ ๕ (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, ๒๕๔๘), หน้า ๕๕.

^{๑๒} สมเกียรติ อัครวิญญู, ปัญหาการบริหารงานตำรวจ, (กรุงเทพมหานคร : ๖๘ การพิมพ์, ๒๕๒๖), หน้า ๑.

หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า^{๑๓} เพื่อให้การปฏิบัติงานของตำรวจตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒^{๑๔} ซึ่งเป็นการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารของส่วนราชการ

สถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน เป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีภารกิจหน้าที่ในการบำบัดทุกข์และบำรุงสุขของประชาชนในเขตพื้นที่ โครงสร้าง การบริหารประกอบด้วยหน่วยงานภายในหลายฝ่าย เช่น งานสืบสวนและสอบสวน งานป้องกันและปราบปราม รวมถึงงานจราจรและงานธุรการ ซึ่งแต่ละฝ่ายมีหน่วยงานย่อยซ้อนลงไปอีกจำนวนมากตามลักษณะงาน ภารกิจ และการรับมอบนโยบาย ได้แบ่งบุคลากรเป็น ๒ ระดับ ได้แก่ ระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ งานของระดับบริหารเป็นลักษณะรับมอบนโยบายจากผู้บังคับบัญชาระดับสูงแล้วสั่งการ ให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งหมายถึงเจ้าพนักงานระดับปฏิบัติการ ดำเนินงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย สถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูนรับนโยบายจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นำแผนหรือยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี หรือ หลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ให้เหมาะสมในการปฏิบัติงานยุทธศาสตร์ดังกล่าวเป็นเพียงกรอบปฏิบัติกว้างๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วจะประสบผลสำเร็จมากเพียงใดนั้น ยังมีอีกหลายปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขสำคัญ

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าควรศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ข้อเสนอแนะ และแนวทางการปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปพัฒนาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกระดับชั้นของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูนให้การปฏิบัติหน้าที่บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จตามนโยบายการบริหารราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อันเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชน ตามคำขวัญที่ว่า “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”

๑.๒ วัตถุประสงค์ในการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน

๑.๒.๔ เพื่อศึกษาแนวทางการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

^{๑๓} สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, นโยบายการบริหารราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ตำรวจ, ๒๕๕๕), หน้า ๑- ๑๓.

^{๑๔} สำนักนายกรัฐมนตรี, ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒, (กรุงเทพมหานคร, ๒๕๔๒), หน้า ๑.

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูนเป็นอย่างไร

๑.๓.๒ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลว่าแตกต่างกันหรือไม่

๑.๓.๓ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน มีอะไรบ้าง

๑.๓.๔ แนวทางการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นมีอะไรบ้าง

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาครอบคลุมตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ๖ หลักการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ตำแหน่งงาน เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน โดยยึดตามหลักธรรมาภิบาล ๖ หลักการ ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่เจ้าพนักงานตำรวจของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน ประกอบด้วย

๑) เจ้าพนักงานตำรวจในระดับบริหารชั้นสูง ได้แก่

๑.๑)	ผู้กำกับการ	จำนวน	๑	นาย
๑.๒)	ผู้ทรงคุณวุฒิ	จำนวน	๑	นาย
๑.๓)	รองผู้กำกับการ	จำนวน	๓	นาย
๑.๔)	สารวัตร	จำนวน	๗	นาย

๒) เจ้าพนักงานตำรวจในระดับบริหารชั้นต้น ได้แก่

๒.๑)	รองสารวัตร	จำนวน	๒๓	นาย
๒.๒)	เจ้าพนักงานตำรวจ	จำนวน	๑๒	นาย

๓) เจ้าพนักงานตำรวจในระดับปฏิบัติการ จำนวน ๒๐๒ นาย

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการวิจัย คือ สถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูนอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเริ่มตั้งแต่ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึง เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๒ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานไว้ ดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ เจ้าพนักงานตำรวจที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีระดับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ เจ้าพนักงานตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ เจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุต่างกัน มีระดับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๕ เจ้าพนักงานตำรวจที่มีรายได้ต่างกัน มีระดับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานแตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน

๑.๖.๒ เจ้าหน้าที่ตำรวจ หมายถึง ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน ประกอบด้วย ระดับบริหาร ได้แก่ ผู้กำกับการ รองผู้กำกับการ ผู้ทรงคุณวุฒิ สารวัตร รองสารวัตร และระดับปฏิบัติการ ได้แก่ ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน

๑.๖.๓ การบริหาร (Administration) หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการทำงานอย่างเป็นระบบด้วยเทคนิควิธีการต่างๆ อย่างเหมาะสม โดยการนำองค์ประกอบด้านการวางแผน (Planning) ด้านการจัดองค์การ (Organizing) ด้านการบังคับบัญชา (Commanding) และด้านการประสานงาน (Coordinating) มาจัดเป็นกระบวนการให้องค์กรหรือหมู่คณะได้นำไปปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงตามนโยบาย และวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๖.๔ หลักธรรมาภิบาล (Good Governamce) หมายถึง หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ๖ หลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒

๑.๖.๕ หลักนิติธรรม หมายถึง การใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัย และเป็นธรรม ตามโครงสร้างอำนาจหน้าที่สายการบังคับบัญชาที่ชัดเจนและมีเอกภาพทั้งองค์กรรวมทั้ง การให้บริการประชาชน

๑.๖.๖ หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยธรรมาภิบาลให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับเป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคม มีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน

๑.๖.๗ หลักความโปร่งใส หมายถึง การบริหารงานที่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไป ตรงมา

๑.๖.๘ หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับชั้น ได้มีส่วนร่วม เสนอความคิดเห็นและแนวทางในการวางแผนปฏิบัติงาน

๑.๖.๙ หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามโครงสร้างที่ชัดเจน และทุกฝ่ายได้ตระหนักในสิทธิหน้าที่มีสำนึกในความรับผิดชอบนั้น

๑.๖.๑๐ หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด แก่ส่วนรวมกำหนดยุทธศาสตร์ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากร ให้ตรงกับความต้องการของหน่วยงาน

๑.๖.๑๑ สถานีตำรวจภูธร หมายถึง สถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ได้ทราบระดับความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการนำหลักธรรมาภิบาล มาใช้ในการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน

๑.๗.๒ ทำให้ได้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน

๑.๗.๓ ทำให้ได้ทราบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน

๑.๗.๔ ผลการวิจัยจะนำไปเป็นแนวทางการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงาน สถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑.๗.๕ นำผลการวิจัยไปเป็นสารสนเทศเพื่อการพัฒนาและประยุกต์ใช้ในการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาลของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน